

Vánoční světlo (10.12.2015)

Na facebooku jsem od několika lidí dostala vánoční světlo. Tedy pohyblivý obrázek spojených dlaní, předávajících světlo do jiných rukou. Musím přiznat, že mě to v tom uspěchaném a pro mě zdravotně nepřilíš šťastném předvánočním období až nečekaně potěšilo. A protože bylo nutné světlo předat dál, vybírala jsem honem z adresáře, komu ho pošlu.

Nejdřív mě napadlo, že ho pošlu úplně všem. Pak mi ale došlo, že ten princip je nejspíš jiný, že se vánoční světlo opravdu má předávat z dlaní do dlaní, od člověka k člověku. Ale jen jednoho příjemce jsem vybrat nedokázala, tak jsem ho poslala alespoň několika přátelům z mnohých. Tedy těm z nich, kterým to vůbec poslat šlo.

Když jsem tak projížděla seznam lidí, které mám v přátelích, tak mě napadlo, jak by se asi na to světlo v dlaních tvářili. Jak by se na něj tvářili další lidé, které znám. Protože nahlíženo přísným zrakem, on ten obrázek je vlastně asi kýč. Nebo alespoň by ho část z těch lidí nejspíš nahlas za kýč prohlásila. Možná by i řekli, že samotné předávání světla je kýč.

Ale možná by je přesto někde uvnitř vánoční světlo potěšilo a zahřálo. Protože dostat plnou hrst světla, plnou hrst naděje a přátelství, to je jako dostat pohlazení před spaním.

S Vánoce mi to máme každý jinak, pro někoho to není moc radostná doba; ostatně, i mně trvalo desítky let, než jsem s nimi uzavřela víceméně spokojené příměří. Právě proto, že to je pro mnohé tak složitá doba, je asi třeba víc myslet na druhé, vzpomenout si, napsat, zavolat.

A podat na dlani alespoň kousek vánočního světla.

{fshare}